

Onze Zwitserse collega's en de varroamijt

Het tachtigste congres van de Duitssprekende imkers in Zwitserland kende naast een groot aantal lezingen ook een tentoonstelling. Een onderdeel van de tentoonstelling was een verbazingwekkende uitstalling van allerlei middelen waarover de Zwitserse imker kan beschikken in de strijd tegen de varroamijt.

Naast twee mierenzuurverdampers met een spondoek als reservoir, was er de Krämerplatte als kant en klaar bruikbaar product. Thymol was er aanwezig in de al wat oudere vorm van ApiLifeVar maar ook in de nieuwe vorm Thymovar, een gebruiksklaar geprepareerde droge schuimstofstrip. Verder Apigard, een gel met thymol. Voor dit product wordt zowel in Duitsland als in Zwitserland een toelating aangevraagd. Oxaalzuur en melkzuur werd de imkers als gebruiksklare oplossingen aangeboden, ook in flessen met doseerinrichting om het risico van fouten bij het gebruik zo klein mogelijk te houden. Daarnaast kennen de Zwitsers vrijwel het gehele arsenaal chemische bestrijdingsmiddelen (Perizine, Bayvarol, Apistan en Apitol). Er waren diverse mierenzuurverdampers te zien (Schuhleitner, Burmeister, Nassenheider), het druppelpreparaat 'Bienenwohl' en talrijke constructies voor onderleggers.

Nu zijn er wel drie keer zoveel imkers in Zwitserland als in Nederland, maar als wij hier over een derde van deze middelen zouden beschikken, stonden we in de strijd tegen de varroamijt toch alweer een heel stuk sterker. Naar schatting maakt de helft van de Zwitserse imkers gebruik van de niet-chemische bestrijdingsmiddelen.

Bron: ADIZ 1998(10)

Varroamijt in Schotland en Ierland

Onze Schotse en Ierse collega's zijn nog niet zover als de Zwitsers. Zij hebben nog een lange weg te gaan. In Schotland tracht men de uitbreiding van de besmetting nog te keren met het instellen van vervoersverboden. In Ierland worden besmette bijenstanden geruimd. Aan getroffen imkers wordt een vergoeding gegeven van £ 80 (f 185,-) per volk.

Ook maakt men plannen voor een gelijktijdige bestrijding door alle imkers om het risico van een hernieuwde besmetting zo klein mogelijk te maken. De volgende zin doet mij sterk denken aan de emotionele discussies uit de tijd dat de varroamijt ons land veroverde: 'Probeer gerust een alternatief middel als thymol bij een van je volken (het volk zal sterven) maar behandel de rest van je bijen met een deugdelijk

middel zoals bijvoorbeeld Bayvarol'. Blijkbaar speelt zich daar een strijd af over het bestrijden van de varroamijt met giftige of niet-giftige middelen. Hebben wij zoiets niet al eerder meegemaakt?
Bron: The Scottish Beekeeper 1998(10)

De aardhommel veroverd de wereld

Sinds een tiental jaren wordt de aardhommel (*Bombus terrestris*) op industriële wijze gekweekt en ingezet als bestuiver. Vanuit Nederland en Israël vinden ze hun weg naar een groot aantal landen. Ook naar landen waar de aardhommel niet inheems is. Er zijn duidelijke aanwijzingen dat de aardhommel zich in die landen gaat vestigen in de vrije natuur. Het gaat daarbij om aardhommels die ontsnapt zijn uit de bestuivingsobjecten waarvoor ze zijn ingezet. Dit verschijnsel is al waargenomen in Israël, Japan, Tasmanië en Nieuw Zeeland.

De hommels blijken zich zeer goed aan de nieuwe natuurlijke omgeving aan te kunnen passen. Ze blijken in tijden van schaarse dracht elke plant te benutten die nectar en stuifmeel produceert. Ze zijn betere verzamelaars dan andere soorten insecten. Ook de honingbij kan niet tegen de aardhommel op. In Turkije, Italië en Spanje vermengt de ingevoerde soort zich met de inheemse ondersoorten. In streken waar de aardhommel niet inheems is, kan zij een bedreiging worden voor de inheemse bijenpopulatie en een ongunstige invloed hebben op de inheemse flora.

Bron: Bee world 1998(3)

Bijen uit Nieuw Zeeland

In Bijen 7(11): 310 (1998) berichtte ik u over het importeren van bijenvolken in Duitsland uit Nieuw Zeeland. Ook Engeland gaat dit doen. Vanaf januari 1999 mogen bijenvolken in Engeland ingevoerd worden. Natuurlijk niet zonder dat daarvoor de nodige officiële gezondheidsverklaringen afgegeven zijn. Tegenstanders van deze import zetten hier de nodige vraagtekens bij en voorstanders verwijzen naar de toestemming die de Duitse imkers van hun overheid hebben gekregen. Van de bezwaren van Duitse imkers wordt niet gerept. De reden voor deze importen lijkt geen andere te zijn dan de eigen tekorten aanvullen. Dat daarvoor de Nieuw Zeelandse bijen ingezet worden zou kunnen voortkomen uit het feit dat daar het bijenseizoen loopt van september tot april.

Bron: British Bee Journal 1998(9).